

Xesús, sé o noso Pastor

Xesús, cada domingo vimos á comunidade parroquial a encontrarnos contigo, a sentir a túa presenza resucitada no medio de nós.

Hoxe no evanxeo lémbra-nos que ti es o Pastor bo que nos queres, cóidas-nos, guías-nos, dás a vida por nós e alimentas a nosa fe.

Pero ti déixas-nos un vieiro, un camiño para seguir. Queres que a nosa fe se note tamén no desvivirnos e darnos aos demais, no servizo desinteresado.

Hoxe fas-nos tamén unha chamada para ser pastores uns dos outros, custodios, acompañantes, coidadores da creación, tendo respecto por todas as criaturas de Deus e coidando tamén de nós mesmos

Grazas, Señor, polos que nos acompañan e nos coidan: pais, profesores, catequistas, educadores. Que realicen esta bela tarefa con bondade, con tenrura, con amor.

Xesús, se ti o noso Pastor, así irás connosco, o teu caxato soste-rá-nos e nada nos faltará. E os que cremos en ti, os homes e mulleres de fe de hoxe, seremos os primeiros en dar vida a todos.

O Señor é o meu pastor, nada me falta.
El condúceme, guíame,
cóidame e éncheme de vida.
Quéreme e dárme a vida eterna.

8-05-2022

Domíngo de Pascua -4º-C

**Xesús, bo PASTOR,
lévanos ao Paí**

Pascua 3º

FEITOS DOS APÓSTOLOS 13, 14. 43-52: *Sabede que nos dedicamos aos xentís, nós e o Espírito Santo.*

Naqueles días, Paulo e Bernabé continuaron desde Perge e chegaron a Antioquía de Pisidia. O sábado entraron na sinagoga e tomaron asento. Moitos xudeus e prosélitos adoradores de Deus seguiron a Paulo e Bernabé, que falaban con eles exhortándoos a perseverar fieis á graza de Deus.

O sábado seguinte, case toda a cidade acudiu a oír a palabra do Señor. Ao ver o xentío, os xudeus enchéronse de envexa e respondían con blasfemias ás palabras de Paulo. Entón Paulo e Bernabé dixeron con toda valentía: «Tiñamos que anunciarvos primeiro a vós a palabra de Deus; pero como a rexeitades e non vos considerades dignos da vida eterna, sabede que nos dedicamos aos xentís. Así nolo mandou o Señor: “Eu púxente como luz dos xentís, para que levas a salvación ata o confín da terra”».

Cando os xentís oíron isto, alegráronse e loaban a palabra do Señor; e creron os que estaban destinados á vida eterna.

A palabra do Señor íase difundindo por toda a rexión. Pero os xudeus incitaron as señoras distinguidas, adoradoras de Deus, e aos principais da cidade, provocaron unha persecución contra Paulo e Bernabé e expulsáronos do seu territorio.

Estes sacudiron o po dos pés contra eles e foron a Iconio. Os discípulos, pola súa parte, quedaban cheos de alegría e de Espírito Santo.

SALMO 99: *Nós somos o seu pobo e ovellas do seu rabaño.*

Apocalipse 7, 9. 14b-17: *O Añó apacentaraos, e conduciraos cara a fontes de augas vivas.*

XOÁN 10, 27-30: *Eu dou a vida eterna ás miñas ovellas.*

Narrador: Naquel tempo, díxolles Xesús:

Xesús: «As miñas ovellas **escoitan** a miña voz, e eu **coñézoas**, e elas **séguenme**, e Eu **doulles a vida eterna**; non perecerán para sempre, e ninguén as arrebatará da miña man. O meu Pai, que mas deu, supera a todos, e **ninguén pode arrebatálas** da man de meu Pai. Eu e o Pai somos un».

(Narrador - Xesús)

O
Señor
é o meu
Pastor!

Xesús bo PASTOR

Lévanos ao Pai

1. VER: O oficio de pastor

- Nas nosas aldeas todos coñecemos a pastores de ovellas. **Cal é a tarefa do pastor? Onde as leva? Como as guía? Coñecerán os seus nomes e os seus hábitos?**
- Tamén na época de Xesús había en Israel rabaños de ovellas, era un pobo de pastores, pero habíaos bos e malos.

Coñecedes algún? É arriscado ser pastor?

2. XULZGAR: Xesús é o Bo Pastor

- No evanxeo de hoxe, Xesús dinos que el é o pastor, **“coñezo as miñas ovellas e elas séguenme, doulles a vida eterna e ninguén as arrebatará da miña man”**. Claro que iso custoulle a súa vida.

QUE NOS QUIRE DICIR?

- **Cristo Resucitado é un pastor. Os pastores coidan as ovellas, lévanas a beber, coñecen a cada unha polo seu nome, curan as súas feridas, deféndenas, búscanas cando se perden... Como nos coida e nos guía Xesús!**
- **Xesús Resucitado é o BO PASTOR.** Nós somos os seus amigos, os seus discípulos, as ovellas do seu rabaño. Queremos ser boas ovellas que coñecen o pastor, escoitan a súa voz, ségueno, fanlle caso. El coñece o noso nome, guíanos.
- **Xesús deu a súa vida por nós na cruz**, contáxianos a súa vida divina e dános a vida eterna.
- **Xesús é o bo Pastor que nos leva ao Pai:** lévanos a Deus, a crer nel, a vivir para el.

Deixáslle ser o teu pastor? Quéreslle de verdade? Confías nel? Deixas que te coide, guíe e salve?

3. ACTUAR: Necesítanse pastores que leven ao Pai

- **Necesitamos persoas que nos leven a Deus**, que nos axuden a coñecelo e a quererlle, que nos fagan fortes na fe.
- **Chamamos tamén pastores aos bispos e sacerdotes: O báculo do bispo** aseméllase ao caxato que utilizan os pastores para guiar con agarimo e amor as súas ovellas. *Felicidade hoxe ao sacerdote da túa parroquia e agradecer con el porque nos axuda a crer e amar a Xesús.*
- Todos somos uns pouco pastores cando coidamos os demais e lles damos vida: aos máis pequenos, enfermos... *Agradece a presenza dos **bos pastores na túa vida:** sacerdotes, catequistas, pais, educadores.*
- **Facede un mural coa frase “O Señor é o meu Pastor”.** Debuxamos a Xesús Bo Pastor e a cada neno dámoslle unha ovella para poñela no ofertorio á beira de Xesús para que nos coide e o sigamos. -Este mes celebramos á “divina pastora” (María) e ás “pastoras divinas” (nais).

Que podemos facer? E en comunidade?